

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการขยายตัวของชุมชนเมืองและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีรวมทั้งการพัฒนาอยุธยาธรรมของไทยเป็นปรากฏการณ์โดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองหลักซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบด้านชุมชนเมืองนานัปการ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหางานจราจร ปัญหาน้ำดื่ม หน่วยงานท้องถิ่นได้ตระหนักรถึงปัญหาดังกล่าว จึงให้ความสนใจดูแลปัญหาที่ส่งผลกระทบด้านชุมชนภาพลักษณ์และสร้างชุมชนให้น่าอยู่ และในสถานการณ์ปัจจุบันประชาชนต่างคาดหวังจากท้องถิ่นโดยมุ่งจะรับบริการเพียงอย่างเดียว ซึ่งในสภาพเป็นจริงองค์กรท้องถิ่นจะทำงานบรรลุเป้าหมายไม่ได้ ถ้าปราศจากความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนทั้งนี้ เพราะองค์กรท้องถิ่นอยู่ในสภาพว่างงานจัดไม่เรื่องของบุคลากร กล่าวคือรายได้ไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ซึ่งในสภาพเป็นร่องรอยนี้ในที่นี้ก็จะเกิดขึ้นจากการปัญหาที่ชุมชนประสบอยู่และชุมชนต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนหรือแก้ไขปัญหานี้ส่วนนี้เป็นสิ่งที่องค์กรท้องถิ่นต้องการเพื่อดำเนินการช่วยเหลือหรือร่วมมือกันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของชุมชน

ในสถานการณ์ดังกล่าวในแผนมหาดไทยแห่งบท (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 - 2534 แผนงานย่อยพัฒนาอีสานก่อและก่อการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ให้ความบูรณาการของท้องถิ่นทุกรูปแบบ ส่งเสริมให้ชุมชนเมืองจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้น โดยรวมตัวกันของประชาชน และให้กำหนดรูปแบบชุมชนย่อยขึ้น เพื่อความเหมาะสมกับภาระด้วยคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และมีผู้คนหนึ่งคือประธานกรรมการชุมชน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เป็นแกนกลางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของชุมชน ซึ่งหากดำเนินไปสู่ความสำเร็จนั้น การโน้มน้าวจิตใจสมาชิกชุมชนให้มีจิตสำนึกร่วมใจที่จะแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งสามารถร่วมมือกันในการร่วมมือกันในการร่วมมือกัน ที่จะสนับสนุนชุมชน ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยให้แบบแผนในโครงการต่างๆ ที่ชุมชนต้องการเสนอขอตามความต้องการหรือมีปัญหาและดำเนินงานแก้ไขตามที่หน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้จัดสรรงบประมาณเพื่อบรรเษชชุมชนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากการทำงานร่วมกันเป็นขบวนการที่แท้จริง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งสิ่งดังกล่าวข้างต้นประธานกรรมการชุมชนจะต้องวางแผน วิเคราะห์ปัญหา โดยระดมความคิดเห็นมาจากการชุมชนของสภาพปัญหา และวางแผนแก้ไข โดยจัดทำโครงการเสนอผลประโยชน์จะทำให้เกิดผลด้วยส่วนรวมของชุมชนไม่ว่า

3. ห้าให้ได้ครรชนีรีวัดที่จะเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้นำชุมชน ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในชุมชนของเทศบาลนครพิษณุโลก จำนวน 25 ชุมชน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 สมาชิกในชุมชน จำนวน 2,798 คน/เรือน

1.2 กรรมการชุมชน จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เลือกจากบุคลากรในชุมชน ทั้ง 25 ชุมชนของเทศบาลนครพิษณุโลก ใน 2 ประเภท ได้แก่

1.1 สมาชิกชุมชน จำนวน 186 คน

1.2 กรรมการชุมชน จำนวน 150 คน

รวมจำนวนทั้งสิ้น 336 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เขตของชุมชนในเทศบาลนครพิษณุโลก แบ่งเป็น 4 เขต คือ

2.1.1 เขต 1 ประกอบด้วย ชุมชนท่ามสะปาง ทุ่งกระวามใจ ชุมชนวัดจันทร์ตะวันออก ชุมชนพระยาสุธรรม ชุมชนบวร์มไตรฯ 21 ชุมชนหนึ่ง

2.1.2 เขต 2 ประกอบด้วย ชุมชนวัดคันธาระตะวันตก ชุมชนบ้านคลองชุมชนป่าชัยนาท ชุมชนประชากุกิจ ชุมชนสรวงเพ็ง ชุมชนเกพารักษ์ ชุมชนหลังศาล

2.1.3 เขต 3 ประกอบด้วย ชุมชนคลองมหาดใหญ่

ชุมชนราษฎร์เจ้ากรพัฒนา ชุมชนธรรมชาติ ชุมชนอรัญญิก ชุมชนเสือทิบ

2.1.4 เขต 4 ประกอบด้วย ชุมชนพระองค์ด้า ชุมชนเครือสุริย์ ชุมชนวิเศษไชยราษฎร์ ชุมชนราษฎร์พัฒนา ชุมชนมหาปุก้าพ ชุมชนริอินเนอร์พัฒนา ชุมชนอภิชาดบุตร

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่บังคับใช้จริงในการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนของประชาชนกรรมการชุมชนโดยแบ่งเป็น 3 หมู่ลักษณะ ได้แก่

2.2.1 ความรู้ความสามารถ

2.2.2 บุคลิกภาพ

2.2.3 คุณธรรม จริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุมชน หมายถึง ชุมชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกที่ประชาชนอาศัยอยู่ร่วมกันโดยมีสภาพพื้นที่ภูมิศาสตร์ร่วม เช่น ในเขตแคว้นนน ตระอก ชอย หรือมีลักษณะเป็น Block หรือ zone เดียวกัน และเทศบาลนครพิษณุโลก ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นชุมชน

2. เขตของชุมชน หมายถึง การรวมชุมชนที่มีบริเวณที่อยู่ใกล้เคียงกันเข้าเป็นเขตเดียวกันเพื่อให้สามารถร่วมกันพัฒนางานชุมชนไปสู่เป้าหมาย

3. ประธานกรรมการชุมชน หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งประธานกรรมการชุมชนของเทศบาลนครพิษณุโลก ในปี พ.ศ.2542

4. สมาชิกชุมชน หมายถึง หัวหน้าครอบครัว ชายหรือหญิง ที่อาศัยอยู่ในชุมชน ซึ่งเทศบาลนครพิษณุโลกได้จัดตั้งขึ้นเป็นชุมชนตามระเบียบว่าด้วยกรรมการชุมชนของเทศบาลนครพิษณุโลก พ.ศ. 2542 จำนวน 25 ชุมชน

5. กรรมการชุมชน หมายถึง ผู้ที่ได้รับเลือกจากประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ให้เป็นคณะกรรมการชุมชน ตามระเบียบที่กำหนดโดยเทศบาลนครพิษณุโลก ว่าด้วยกรรมการชุมชน

พ.ศ. 2542

6. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมที่ที่ประธานกรรมการชุมชนควรจะเป็นในทักษะของกรรมการชุมชนและสมาชิกชุมชน

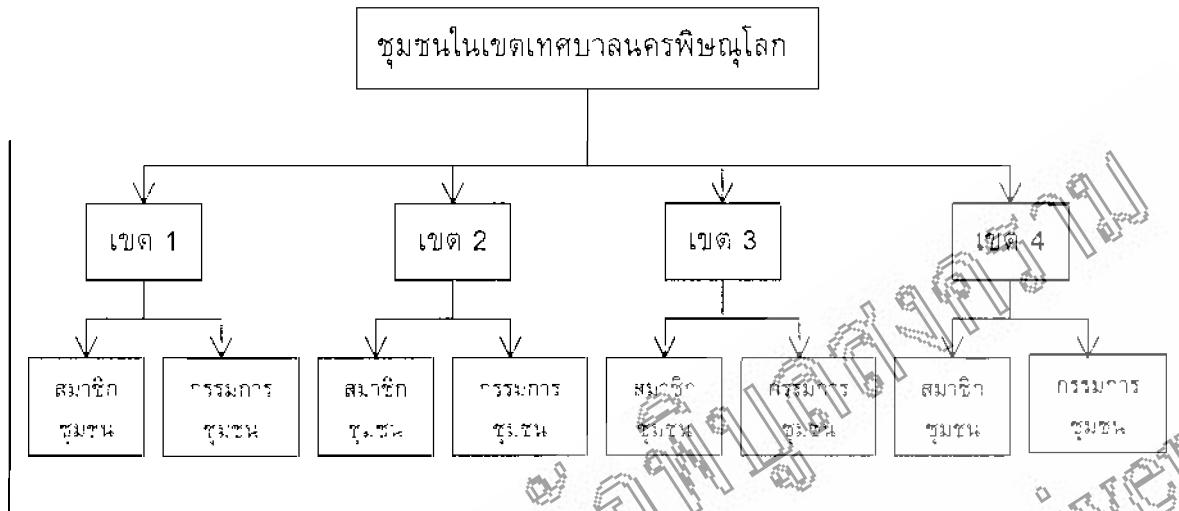
7. คุณลักษณะที่เป็นจริง หมายถึง พฤติกรรมของประธานกรรมการชุมชนที่ปฏิบัติอยู่ในทักษะของกรรมการชุมชนและสมาชิกชุมชน

8. คุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถ หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานในบทบาทที่มีอยู่ของประธานกรรมการชุมชน ซึ่งได้แก่ ความรู้เชิงในเรื่องการเหตุการณ์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ปัญหา และการปฏิสังกัด

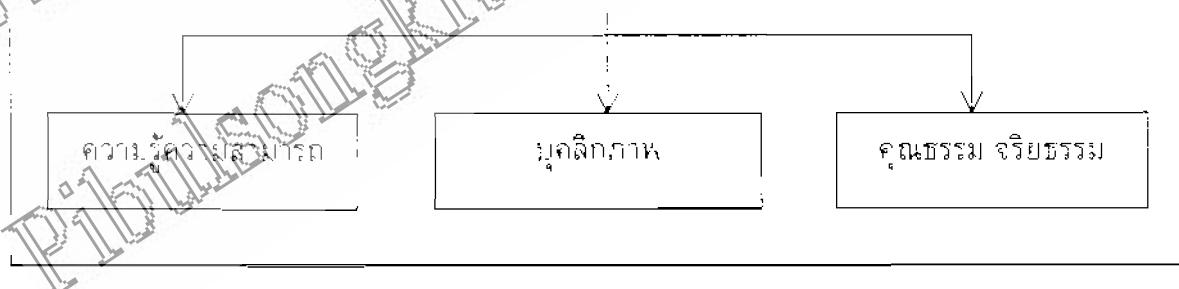
9. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนที่เป็นเอกลักษณ์ในการแสดงออกทางภาษาที่เข้มต่อสาธารณะผู้นำพัฒนาชุมชน ได้แก่ ความเป็นผู้นำ มุ่งมั่นพัฒนา การวางแผน และการคุ้มครองอาชญากรรม

10. คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี ความประพฤติที่มีอยู่ในด้านบุคคล ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ทั้งภายใน วาจา ซึ่งได้แก่ ความเมตตาดุษนา ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความเสียสละและความยุติธรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย



คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เป็นจริง
ในการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาชุมชน



สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนของประธานกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกตามทัศนะของกรรมการชุมชนมีความแตกต่างกัน
2. เขตชุมชนค่า่งกันทำให้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนของประธานกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกตามทัศนะของกรรมการชุมชนและสมาชิกชุมชนไม่แตกต่างกัน
3. เขตชุมชนค่า่งกันทำให้คุณลักษณะที่เป็นจริงในการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาชุมชนของประธานกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกตามทัศนะของกรรมการชุมชนและสมาชิกชุมชนค่า่งกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈คราญ
Pibulsongkram Rajabhat University